

Til § 9

Bestemmelsen er udformet under hensyn til de faktiske forhold i de grønlandske byer, hvor der endnu ikke alle steder kan skaffes vand direkte fra ledninger. Mobil vandforsyning ved vandtankvogne er de fleste steder organiseret således, at der i kontrakter med private entreprenører, som kører vand til forbrugerne, indgår aftale om, at de skal møde ved brand mod at få tid og ydelse betalt.

Til § 10

Bestemmelsen omhandler tvangsmidler overfor kommuner, som ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til loven.

Enhver kan således indbringe klage til ministeren for Grønland, som derefter i givet fald for kommunens regning kan anskaffe det manglende eller lade de foreliggende mangler afhjælpes.

Til § 11

Under hensyn til de særlige geografiske og befolkningsmæssige forhold i Grønland skønnes det ikke at være nødvendigt, at der oprettes distriktsbrandinspektørstillinger til varetagelse af tilsynet med brandvæsenet i lighed med den organisatoriske opbygning af tilsynet med det danske brandvæsen.

De funktioner, som i Danmark udøves af distriktsbrandinspektørerne, varetages i dag i Grønland af GTOs brandsektion, som hidtil har udøvet ledelsesfunktionerne for de statslige brandkorps i Grønland. Da det må antages, at den erfaring, der her er indsamlet med hensyn til forholdene i Grønland på såvel det brandtekniske som det brandpræventive område, med fordel fortsat kan anvendes, findes det hensigtsmæssigt, at tilsynet med brandvæsenet udøves af GTO.

Til § 12

Bestemmelsen pålægger den, der opdager ildebrand eller truende fare for ildebrand, at søge at dæmpe ilden eller afværge faren samt pligt til at alarmere brandvæsenet og underrette beboerne.

Til § 13

Paragraffen omhandler den almindelige pligt for borgerne til at yde bistand ved rednings- og slukningsarbejde under brande.

Ifølge stk. 1 er det en almindelig borgerpligt for enhver at yde al den hjælp, han formår, i tilfælde af ildebrand. Pligten er nærmere uddybet i para-

graffens øvrige bestemmelser, og det fremgår heraf, at den kun omfatter bistand under rednings- og slukningsarbejdet og den i forbindelse hermed stående kørsel.

Til § 14

Paragraffen omhandler brandvæsenets ret til under sluknings- og redningsarbejdet at skaffe sig adgang til privat område, om nødvendigt ved at gennembyrde og bortskaffe hindringer, samt til at nedrive bygninger for at standse ildens udbredelse.

Efter stk. 3 skal den skade, brandvæsenet har forvoldt ved sådanne indgreb, betragtes som brandskade. Heraf følger, at ejeren af en nedrevet bygning, såfremt han har denne brandforsikret, kan kræve skaden erstattet af sit brandforsikrings-selskab. Er bygningen ikke brandforsikret, må han derimod selv bære tabet, for så vidt ikke de almindelige regler om erstatning for nødretsindgreb i det enkelte tilfælde kan føre til, at erstatning kan kræves fra anden side.

Til § 15

Bestemmelsen vedrører kommandoforholdene på brandstedet og er tilpasset de særlige organisatoriske forhold for de grønlandske brandkorps.

Til § 16

Bestemmelsen omhandler politiets opgaver under ildebrand. Pligten til at efterkomme politiets eller brandvæsenets opfordring til at forlade det afspærrede terræn gælder også for de nødvendige tilkørselsveje.

Til § 17

Bestemmelsen omhandler brandvæsenets personales pligt til under ildebrand at være opmærksom på, hvad der kan have givet anledning til ildens opståen, og til så vidt muligt at dragé omsorg for bevarelsen af eventuelle mistænkelige spor.

Til § 18

Bestemmelsen omhandler de såkaldte særlig brandfarlige virksomheder. Ansøgning om etablering, ændring el. lign. af sådanne virksomheder skal godkendes af brandkommissionen, uanset hvor i kommunen virksomheden er placeret, og uanset hvem der ejer eller forestår byggeriet. Ved vurderingen af, om sådanne virksomheder kan tillades oprettet eller udvidet, er kendskabet til de brandfarlige stoffers egenskaber og erfaring om